

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

10. Imperitorum medicorum audacia infelicitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

Gefner. in
vita eius.

Pergamenus medicus mirificam, etiam apud mortales, gloriam est consecutus. Maximè enim sibi plebis & tenuioris fortunæ hominum animos conciliauit, quòd medicamentis simplicibus vulgaribusque, & paratu facilibus plurimùm vtens, & recta victus ratione, sine pharmacis, vbi id fieri poterat, curans, eorum, quos suscipiebat, facultates minimè opprimeret, contrà quàm faciunt plurimi nostra ætate medici. Quin etiam vt meliori fide, ac sumptu minore medicamenta haberet composita, suis manibus plerumque confecta officiosissimè ægris administrabat: in egenos interim non exiguam suarum facultatum portionem erogans, artemque ipsam, non avaritia ductus, aut quapiam cupiditate, sed propter solam virtutem piè simul & religiosè exercens. Ægros moribus placidissimis ira exhilarabat, vt vel solo sermone eos videretur restituere.

X.

Sed doctis sat est dictum. Indocti verbis etiam prolixè verberati vix sapient. Hi in contrarium sunt monendi, ne se propinent morbis sanandis, quos ignorant; plusque audeant polliceri, quàm sperent se præsitiuros. Nicocles, cum malus quidam medicus diceret, se magnam habere potestatem: *Quid ni, inquebat, ista dicere liceat, qui tam multos impune sustuleris?* Quae de causa etiam, *Medicos felices nominabat, quoniam successus quidem illorum sol intuetur, errores autem tellus operit.* Diogenes profectò videns quemdam medendi artem iam profitentem, qui priùs fuerat palæstrites, sed ignauus, dixit illi: *An eos, qui te hactenus deiecerunt, nunc vicissim deicies?* Deiecit luctator, quem superat: & deiecit medicus, quos in lectum coniecit, aut etiam in sepulchrum. Inter tales medicos & vespillones, nullum est discrimen. Vtrique enim sepeliunt. Sed maiore pretio illi; enimvero etiam maiore damno. Vespillones sepeliunt eos, qui sepeliendi sunt; medici illos; qui viribus restituendi, ne sepeliantur. Hinc prudentes viri sedulò attendunt, ne cuius vitam credant. Medicus quidam, teste Plutarcho, inuisebat Pausaniam, dicebatque: *Nihil habes mali.* cui Pausanias respondit: *Non enim te medico vtor.* Hoc ipsum, quòd nihil haberet mali, adèd non acceptum ferebat medicis, vt eos solos iudicaret prospera esse valetudine, qui medicis non vterentur. Id vt perpetuò verum

Max. ferm. 50.
Ant. ferm. 56.
part. 1.

Laërt. lib. 6.

Plutarch. in
Lacon.

non

non sit, tamen extra controuersiam est, maximam malorum partem à medicis proficisci, vel quia sunt imperiti, vel quia negligentes, vel quia ambitione quæstiuue corrupti. Hinc alius sapiens, cum imperitus medicus ei dixisset: *Senex factus es*, respondit: *Bene quidem, & satis feliciter: medico enim non usus sum*. Si medicum adhibuisset (ut delicatuli quidam, qui etiam sani bis in anno consulunt de vena secanda) forsitan in malum incidisset, qui eum non permisisset consensescere. Pæon medicæ artis peritissimus fingitur à Poëtis, post obitum, in Deorum numerum relatus, & ne otiosus esset, Deorum medicus constitutus, quasi & Dij ægrotarent, ac medico indigerent. Quamquam non hoc voluerunt fortasse Poëtæ, sed illud mihi videntur significare voluisse, à prudentibus, præstantissimos quosque esse eligendos; eos autem, qui profitentur, quod nesciunt, in scholam, immò ad ferulam remittendos, ut desinant occidere, & decipere. Nam, ut Plinius loquitur, *in hac artium sola euenit, ut cuiusq; medicum se professo statim credatur, cum sit periculum in nullo mædacio maius. Non tamen illud intuemur: Ad id blanda est sperandi pro se cuiq; dulcedo. Nulla præterea lex, qua puniat in se uitiam capitalem, nullam exemplum vindictæ. Discunt periculis nostris, & experimenta per mortes agunt: medicoq; tantùm hominem occidisse impunitas summa est.*

Quanta enim, ô Superi, audacia est, de vita alterius, perinde atque de nuce, aut testa ludere? Sartores non antè vestem conficiunt alteri, quàm altitudinem, amplitudinem, staturamq; omnem diligentissimè dimetiantur. Calcearij quoque crepidas, & ocreas ad mensuram pedis accuratissimè accommodant. Neque architecti murum erigunt, quin lapides singulos ad perpendicularum examinent. Quæ igitur temeritas est, tot non medicos, sed medicalistros, circumforaneos, agyras, reunctores, sine discrimine temporis, corporis, infirmitatis, obuium quoduis præscribere medicamentum, & pharmacum præbere, quod nesciunt, an sit nociturum? Tantine est vita hominis? Ita nihili sit diuinum illud præceptum, **NON OCCIDES?** An fortasse solo gladio nefas est occidere? poculo licet? Quasi non &, qui venenum miscunt, in hanc legem peccent. Et tamen quotusquisq;

Ecc 2

talis

Anton. in
Melis. p. 1.
serm. 56.

Plin. lib. 29.
nat. hist. c. 1.

XI.

Deut. 5. 17.
Matth. 5. 21.